

26-årige Julie Kornum studerer på universitet i Aarhus, hvor Spækhuggeren 'Lykke' har hjemhavn.

Spækhuggeren er Julies Lykke

Historien om den 26-årige surferpige, som midt i sit universitetsstudie købte en gammel Spækhugger, og med familie og venners hjælp forvandlede den til 'Lykke'.

TEKST & FOTO REDAKTIONEN

Saltvand i håret

Julie Kornum er vokset op med saltvand i håret og sand mellem tæerne. Sammen med familien har hun rejst Jorden rundt med surfboards under armen, og hjemme i Skive har der også været fart på med mange former for vandsport. Kontrasten er til at få øje på i en 45 år gammel Spækhugger, som er svær at drive over seks knob, men der er mange andre grunde til, at Julie købte den og gav den navnet 'Lykke'.

Kæresten fik idéen

Julies kæreste, Jonas, fik sin første sejleroplevelse på en tur til Læsø i familien Kornums X-40 i sommeren 2015 og foreslog, at de to studerende selv havde en lille båd liggende i Aarhus Sejlklub tæt på by og studier. Brugtmarkedet blev gennemgået i ugevis, men løsningen viste sig at ligge lige nede i Aarhus Havn.

"Der findes næsten 30 Spækhuggere i Aarhus Sejlklub, og størstedelen ejes af unge mennesker. Der er nok gået lidt retro-mode i de gamle Spækhuggere, men det gør det bare endnu sjovere at være en del af, så vi begyndte at kigge på huggere", siger Julie. Og med hjælp fra lokale Per Risvang fandt de nr. 301, der bar det gode navn Astrid og mildt sagt trængte til en make-over.

Budget på 38.000 kroner

"Jeg synes, at en Spækhugger er smuk, og vi ved, at den både er stærk og velsejlende også, så valget var egentlig ikke så svært. Vi købte Astrid for 28.000 kr og tænkte, at vi ville bruge lidt penge på nye hynder og et tjek af riggen, bundventilerne og den 6 hk Mercury, der fulgte med. I alt var budgettet 38.000 kroner", fortæller Julie. "Men så blev min far grebet af projektet, og vi transporterede båden til en hal i Skive, hvor vi da lige kunne gå og lave lidt glasfiberarbejde også..."

Alt blev skilt ad

Julies far Torben fik fornøjelsen af de første store opgaver: "Vi endte med at skille hele båden ad, så der kun stod et skrog tilbage. Alle huller blev boret op og fyldt op med epoxy. Dækket blev forstærket på samme måde, for balsa-sandwichen var blevet til en blød grød, der ikke gav meget styrke i dækket. Med gode tips fra Aarhus-sejlerne flyttede vi løjgangen frem i cockpittet, og de to spil blev trukket ud på siden af ruffet, så fok og genua kan skødes uden at skøderne slider på ruffet. Vi brugte en del penge på Harken og Wichard og andre skønne ting – også mere end der var nødvendigt – men det ser jo godt ud, og det fungerer", fortæller farmand Torben Kornum.

Man kender sin båd, når man har renoveret den helt ud i alle krogene.

Det hele var godt slidt, inden far og datter gik i gang.

Benzintanken blev bygget i kistebænken, og slangen blev ført under dæk ud til påhængsmotoren.

Vinduesrammerne blev forchromet. Dæk, spil og tovværk er holdt helt enkelt.

Salonen fik også en omgang

Julie fortæller om indretningen: "Båden var egentlig OK indvendig, men den ene idé tog den anden, og snart gav min far den gas med et lille pantry og en stålvaske med manuel pumpe i bagbords side, og et tilsvarende element til opbevaring i styrbord. Far havde ingen tegninger eller planer at gå ud fra, og han startede med at bygge delene op som prototyper.

Det tog lang tid. Først da vi var tilfredse, skilte vi det hele ad igen og byggede op i ordentlige plader. Alt blev malet hvidt, bortset fra nogle få lister og kanter i teaktræ. Det ser faktisk ret godt ud i dag".

Rød eller hvid?

"Vi fik en automaler til at male både fribord og dæk, og vi snakkede meget om at fravælge den røde skrogfarve til fordel for hvid, ligesom mange af de andre Spækhuggere, som er renoveret gennem årene, men jeg er glad for at vi holdt fast i den flotte røde farve. Det er i øvrigt utrolig prak-

tisk med 2-komponent autolak, så det var godt, at vi fik den malet. Vinduesrammerne blev selvfølgelig afmonteret, og de yderste rammer blev forchromet. De inderste rammer blev pulverlakeret. Det ser vildt flot ud".

Benzintanken er bygget ind i kistebænken

"Min far gik meget op i at benzintanken skulle gemmes af vejen, så han byggede en tæt kasse ind i styrbord kistebænk og trak benzinslangen under dæk tilbage til motoren og ud gennem en af den slags studser, som bruges til påfyldning af vand eller brændstof på store både. Når vi ikke bruger påhængsmotoren, er slangen derfor gemt helt væk.

Vi byggede en plastluge ind i siden af kistebænken, så vi kan komme ind til tanken, og når vi er i havn, sætter vi lugen på klem, så dampene kan slippe ud".

Sjovt og lærerigt

"Arbejdet tog hele vinteren, og ingen af os havde erfaring med bådbyggeri, da vi startede. Jonas og jeg kørte hjem fra Aarhus i weekenderne for at deltage i arbejdet, mens min far havde hjælp af gode surfervenner på hverdagene. Vi kendte altid en der havde ekspertisen til det næste skridt, og det var utrolig lærerigt at følge det hele.

Da vi eksempelvis manglede frontbeslaget til lønningslisten og fandt ud af, at det ikke kunne skaffes ligesom mange andre dele ellers kan til Spækhuggere, fik vi hjælp af Thorsten, som arbejder på B&O og lavede beslaget i hånden. En anden god ven, Christen, er ingeniør og fandt løsninger til alt, hvad vi stødte på af tekniske udfordringer. Henrik lavede lys og el om bord. Det hele blev ret flot", fortæller en stolt Julie.

Far- og datterprojekt

"Der er meget mere i det her projekt end blot en flot og velsejlende sejlbåd. Vi hyggede os utrolig meget med renoveringsarbejdet, og vi føler, at vi på mange måder er blevet rigere. Det var skønt

Julie og kæresten Jonas på deres første tur efter renoveringen.

En automaler sørgede for at Lykke i dag stråler om kap med nyere både.

for mig at bruge så meget tid sammen med min far om et projekt, og jeg har efterfølgende hørt, at der er flere lignende far og datterprojekter på vej rundt i landet. Navnet 'Lykke' bestemte jeg mig for af flere grunde.

Øvelser inden turen hjem til Aarhus

"Vi søsatte Lykke i Skive lidt sent på foråret af hensyn til Bachelor-eksamen. De første mange ture gik med at øve havnemanøvrer, sejlføring og generel håndtering. Limfjorden er et skønt farvand at sejle i, og Jonas og jeg havde nogle fantastiske ture til øerne Fur og Livø, inden vi var klar til at sejle til Aarhus.

Alt blev hevet ud, og der blev bygget nyt i krydsfiner. Enkelt og praktisk. Bemærk vasken med håndpumpe i bb side.

Det tog os fire dage at sejle ud gennem fjorden, ned forbi Grenaa og Mols og ind til Aarhus Havn. Det var på én gang grænseoverskridende og en fantastisk oplevelse".

Anerkendende bemærkninger

"Det var en drøm, der gik i opfyldelse, da vi i juli måned kastede fortøjningerne i Aarhus med udsigt til sommervej og fire ugers oplevelser. Tunø og Samsø blev første stop, og derefter ned gennem Lillebælt og to fantastiske uger i det sydfynske øhav.

Overalt fik vi anerkendende bemærkninger om Lykke. En ældre sejler havde tårer i øjnene, da han så den, og fortalte om sine egne oplevelser i Spækhuggere for årtier siden.

Flere gange blev vi inviteret på vin i andre både af sejlere, som ville høre hele historien om vores Lykke.

Lazybag og ingen spiller

"Den første sommer valgte vi kun at sejle med fok og storsejl. Vi har jo masser af fart alligevel, og vi sætter pris på at sejladsen foregår trygt under alle forhold. Jeg ved godt, at nogen mener, at det er en skam ikke at bruge hele sejlgarderoben, men det er jeg ligeglad med. Vi har også anskaffet en lazybag til storsejlet, og det er der jo heller ikke meget 'Sexy Racing' i.

Hvis jeg vil give den gas, kan jeg sejle en tur med 25 knobs fart på mit Formula Windsurfing udstyr", slutter en storsmilende Julie Kornum.